

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0211

FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 aiheesta ”FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen” (2016/2243(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman virtuaalivaluutoista¹,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saatavuudesta ja pk-yritysten rahoituksen monimuotoisuuden lisäämisestä pääomamarkkinaunionissa²,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta vähittäisrahoituspalveluista³,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Pääomamarkkinaunioni – Vauhtia uudistuksiin” (COM(2016)0601),
- ottaa huomioon komission yksiköiden 3. toukokuuta 2016 esittämän valmisteluasiakirjan ”Crowdfunding in the EU Capital Markets Union” (SWD(2016)0154),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 esitetyn komission julkisen kuulemisasiakirjan ”Euroopan datavetoisen talouden rakentaminen” (COM(2017)0009),
- ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten 16. joulukuuta 2016 esittämän raportin rahoitusalan neuvonnan automatisoinnista,
- ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten 19. joulukuuta 2016 esittämän keskusteluasiakirjan massadatan käytöstä rahoituslaitoksissa (JC 2016 86),
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 26. helmikuuta 2015 antaman lausunnon lainanantoon perustuvasta joukkorahoituksesta (EBA/Op/2015/03),

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0228.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0358.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0434.

- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 4. toukokuuta 2016 esittämän keskusteluasiakirjan kuluttajatietojen innovoivasta käytöstä rahoituslaitoksissa (EBA/DP/2016/01),
 - ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 18. joulukuuta 2014 antaman lausunnon investointeihin perustuvasta joukkorahoituksesta (ESMA/2014/1378),
 - ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 7. tammikuuta 2017 esittämän raportin arvopaperimarkkinoihin sovellettavasta hajautetun tilikirjan teknologiasta,
 - ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean 7. syyskuuta 2016 esittämän raportin EU:n rahoitusjärjestelmän riskeistä ja heikkouksista,
 - ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen riskikojelaudan, joka perustuu vuoden 2016 kolmannen neljänneksen tietoihin,
 - ottaa huomioon Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen maaliskuussa 2016 esittämän riskikojelaudan,
 - ottaa huomioon Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 16. joulukuuta 2016 esittämän viidennen kulutussuuntauskatsauksen (EIOPA-BoS-16-239),
 - ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen riskikojelaudan, joka perustuu vuoden 2016 neljännen neljänneksen tietoihin,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin Occasional Papers -julkaisusarjassa huhtikuussa 2016 julkaistun asiakirjan nro 172 ”Distributed ledger technologies in securities post-trading: Revolution or evolution?”,
 - ottaa huomioon maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean helmikuussa 2017 julkaiseman asiakirjan ”Distributed ledger technology in payment, clearing and settlement: An analytical framework”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A8-0176/2017),
- A. katsoo, että finanssiteknologia (FinTech) olisi määriteltävä uuden teknologian mahdollistamiksi tai sen avulla tarjottaviksi rahoituspalveluiksi, ja se vaikuttaa koko rahoitusalaan ja kaikkiin sen osiin pankkitoiminnasta vakuutuksiin, eläkerahastoihin, sijoitusneuvontaan, maksupalveluihin ja markkinainfrastruktuuriin;
- B. ottaa huomioon, että rahoituspalvelut ovat aina olleet riippuvaisia teknologiasta ja että ne ovat kehittyneet teknologisten innovaatioiden myötä;
- C. toteaa, että mikä tahansa toimija voi olla FinTech riippumatta siitä, millainen oikeushenkilö on kyseessä; panee merkille, että rahoituspalveluiden arvoketjuun kuuluu entistä enemmän vaihtoehtoisia toimijoita, kuten uusyrityksiä ja teknologiajättejä; katsoo, että tämä käsite sisältää siten laajan valikoiman yrityksiä ja palveluita, jotka

eroavat suuresti toisistaan, luovat erilaisia haasteita sekä edellyttävät erilaista sääntelykohtelua;

- D. toteaa, että monenlaista FinTechiin liittyvää kehitystä tuetaan uudella teknologialla, kuten hajautetun tilikirjan teknologiaan liittyvillä sovelluksilla, innovoivilla maksuilla, robottien antamalla neuvonnalla, massadatalla, pilvipalveluiden käytöllä, asiakassuhteen aloittamista ja asiakkaiden tunnistamista koskevilla innovatiivisilla ratkaisuilla, joukkorahoitusaloilla ja monilla muilla sovelluksilla;
- E. ottaa huomioon, että investoinnit FinTech-sovelluksiin ovat miljardeja euroja ja että ne kasvavat edelleen joka vuosi;
- F. toteaa, että tekniset sovellukset kehittyvät erilaiseen tahtiin ja että niiden kehityksen laajuus ja vaikutus on edelleen epäselvä; toteaa, että ne voivat kuitenkin muuttaa rahoitusalaan hyvin merkittävällä tavalla; toteaa, että joistakin FinTech-sovelluksista voi tulla nopeasti järjestelmään olennaisesti kuuluvia;
- G. toteaa, että FinTechin kehityksen olisi edistettävä Euroopan rahoitusjärjestelmän ja talouden kehitystä ja kilpailukykyä sekä unionin kansalaisten hyvinvointia ja samanaikaisesti parannettava rahoitusvakautta, ja samalla olisi ylläpidettävä korkeinta kuluttajansuojan tasoa;
- H. toteaa, että FinTech voi tuoda huomattavia etuja, kuten entistä nopeammat, halvemmat, paremmin räätälöidyt, osallistavammat, entistä sietokykyisemmät, entistä avoimemmat ja paremmat rahoituspalvelut kuluttajille ja yrityksille, ja se voi avata eurooppalaisille yrittäjille monia uusia liiketoimintamahdollisuuksia; toteaa, että vähittäisrahoituspalveluiden alalla kuluttajakokemus on markkinaosapuolten liikelle-paneva voima; toteaa, että rahoitusalan kehitys ja innovointi eivät saa estää käteisen käyttöä maksuvälineenä;
- I. toteaa, että uusien rahoituspalveluiden kehittäminen ja nykyisten palveluiden digitalisoituminen muuttavat rahoituspalvelualan markkinadynamiikkaa, kun syntyy uusia kilpailun, innovoinnin ja kumppanuuksien muotoja ja uudenlaista toimijoiden harjoittamaa ja toimijoiden välistä ulkoistamista;
- J. toteaa, että reilun kilpailun edistäminen, mahdollisten ylisuurten tuottojen poistaminen ja rahoitusalan yhtäläisten toimintaedellytysten luominen ovat edellytyksenä FinTechin edistämiseksi unionissa sekä kaikkien toimijoiden väliselle yhteistyölle;
- K. toteaa taloudellisen tutkimuksen osoittaneen, että rahoitusjärjestelmän kustannustehokkuus voi tuoda kuluttajille rahoitustuotteiden ja -palveluiden halvemmat vähittäishinnat; toteaa, että FinTech voi edistää tätä hintojen laskua;
- L. toteaa, että FinTech-sovellukset voivat parantaa pääoman saantia etenkin pk-yritysten kannalta, kun käytetään rajatylittäviä rahoituspalveluita sekä vaihtoehtoisia lainananto- ja investointikanavia, kuten joukkorahoitusta ja vertaislainoja, mikä vahvistaa pääomamarkkinaunionia;
- M. toteaa, että FinTechin kehitys voi myös edistää rajatylittäviä rahavirtoja sekä Euroopan pääomamarkkinoiden integroitumista, mikä edistää rajatylittävää liiketoimintaa ja mahdollistaa näin pääomamarkkinaunionin loppuunsaattamisen;

- N. ottaa huomioon, että FinTechin kehitys etenkin kotimaan sekä rajatylittävien maksuratkaisujen yhteydessä voi myös tukea tavaroiden ja palveluiden sisämarkkinoiden jatkuvaa kehitystä ja edistää G20:n ja G8:n ”5x5”-tavoitteiden saavuttamista eli rahalähetysten kulujen pienentämistä;
- O. toteaa, että FinTech voi olla tehokas taloudellista osallisuutta edistävä väline, joka mahdollistaa räätälöityjen rahoituspalveluiden käytön niille, jotka eivät ole aiemmin voineet käyttää niitä, mikä tekee kasvusta entistä osallistavampaa; toteaa, että unionin kansalaisten rahoitusalan koulutukseen ja digitaaliseen koulutukseen liittyviä ongelmia on käsiteltävä, jotta FinTechin avulla saataisiin aikaan todellinen taloudellinen osallisuus;
- P. toteaa, että lainsäädäntö, sääntely ja valvonta on mukautettava innovointiin ja niiden yhteydessä on saatava aikaan asianmukainen tasapaino sellaisten kannustimien välillä, joilla edistetään innovoivaa kuluttajansuojaa ja sijoittajien suojaa sekä rahoitusvakautta; toteaa, että FinTech edellyttää entistä tasapainoisempaa menettelyä laitosten sääntelyn ja toiminnan sääntelyn välillä; toteaa, että FinTechin ja nykyisen sääntelyn välinen monimutkainen vuorovaikutus voi johtaa epätasapainoon niin, että yrityksiä ja palveluntarjoajia säännellään eri tavoin silloinkin, kun ne suorittavat olennaisilta osiltaan samanlaisia toimia, ja toiminnan määritelmä ja/tai laajuus nykyisessä sääntelyssä eivät kata asianmukaisesti joitakin toimia; toteaa, ettei EU:n nykyisessä rahoituspalveluiden kuluttajansuojaa ja sijoittajien suojaa koskevassa kehityksessä käsitellä asianmukaisesti kaikkia FinTech-innovaatioita;
- Q. toteaa, että Euroopan valvontaviranomaiset ovat alkaneet määrittää innovoivan rahoitusalan teknologian mahdollisia riskejä ja hyötyjä; ottaa huomioon, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset seuraavat tätä teknistä kehitystä ja ovat omaksuneet erilaisia lähestymistapoja; ottaa huomioon, että tähän asti FinTech-ekosysteemin kehittymistä Euroopassa ovat haitanneet jäsenvaltioiden toisistaan poikkeava sääntely ja yhteistyön puute markkinoilla; katsoo, että määrätietoinen EU:n toiminta, jonka tarkoituksena on edistää yhteistä lähestymistapaa FinTechiin, on tärkeää vahvan FinTech-ekosysteemin kehittämiseksi Euroopassa;
- R. ottaa huomioon, että FinTech voi edistää rahoitusjärjestelmän riskien vähentämistä hajauttamalla ja levittämällä riskejä, nopeuttamalla käteismaksujen ja arvopaperikauppojen selvittämistä ja maksamista ja parantamalla vakuuksien hoitoa ja pääoman optimointia;
- S. ottaa huomioon, että FinTechin kehityksen voidaan odottaa vaikuttavan huomattavimmin kaupankäynnin jälkeiseen arvoketjuun, joka sisältää selvityksen, maksamisen, varojen säilytyksen ja sääntelyraportoinnin kaltaisia palveluita, joissa hajautetun tilikirjan teknologian kaltaisilla teknologioilla voitaisiin muokata uudelleen koko alaa; katsoo, että tässä arvoketjussa jotkin välittäjät, kuten säilytysyhteisöt, keskusvastapuolet ja arvopaperikeskukset, voisivat pitkällä aikavälillä käydä tarpeettomiksi, kun taas riippumattomien säänneltyjen tahojen on oltava edelleen vastuussa tiettyjen muiden toimintojen suorittamisesta;
- T. toteaa, että RegTech voi tuoda huomattavia etuja rahoituslaitoksille ja valvojille, kun se mahdollistaa uuden teknologian käytön sääntelyyn ja sääntöjen noudattamiseen liittyvien vaatimusten entistä avoimempaan ja tehokkaampaan käsittelyyn tosiaikaisesti;

- U. toteaa, että InsurTech viittaa uuden teknologian mahdollistamiin tai sen avulla tarjottaviin vakuutuspalveluihin, joissa käytetään esimerkiksi automaattista neuvontaa, riskinarviointia ja massadataa mutta myös kyberhyökkäysten kaltaisten uusien riskien varalta vakuuttamista;
- V. toteaa, että FinTech-tuotteita ja -palveluita tarjoavien yritysten rahoituksensaantia sekä näiden tuotteiden ja palveluiden tarjoamiseen tarvittavaa teknologista materiaalia palveluntarjoajille toimittavien innovatiivisten liikekumppaneiden rahoituksensaantia on parannettava nopeasti, jotta voidaan edistää unionin rahoitusalan innovointia erityisesti uusyritysten kasvun mahdollistamiseksi; toteaa, että tässä yhteydessä riskipääoman saanti rahoituslähteenä ja vahvan teknologiasektorin olemassaolo ovat keskeisiä tekijöitä dynaamisen FinTech-ekosysteemin edistämisessä unionissa;
- W. toteaa, että kyberhyökkäykset ovat yhä suurempi uhka kaikelle digitaaliselle infrastruktuurille ja näin myös rahoitusalan infrastruktuurille; toteaa, että rahoitusosalalla hyökkäysten riski on kolme kertaa suurempi kuin muilla aloilla; toteaa, että alaa kohtaan tunnetun julkisen luottamuksen takaaminen edellyttää alan palveluiden turvallisuutta, luotettavuutta ja jatkuvuutta; toteaa, että vähittäisasiakkaat ovat myös hyvin haavoittuvia samanlaisille hyökkäyksille ja identiteettivarkauksille;
- X. ottaa huomioon, että liitetyt laitteet ovat olennainen osa FinTech-palveluita; ottaa huomioon, että esineiden internet on erityisen altis kyberhyökkäyksille ja on siten erityinen haaste kyberturvallisuudelle; ottaa huomioon, että liitetty järjestelmä on vain niin turvallinen kuin sen heikoin osa;
- Y. toteaa, että FinTechin kehittyessä kuluttajien ja sijoittajien on voitava edelleenkin luottaa kuluttajansuojan ja sijoittajien suojan, tietosuojan, yksityisyyden suojan sekä oikeudellisen vastuun korkeaan tasoon rahoituspalveluiden tarjoajien puolelta;
- Z. katsoo, että FinTechin edistämiseksi on tärkeää luoda yhtenäinen ja tukea antava sääntelykehys sekä kilpailua tukeva ympäristö, joka voi mahdollistaa FinTechin kehittämisen ja erilaisten innovoivien välineiden käytön turvallisessa salauksessa ja verkkotunnistuksessa ja -varmennuksessa yksinkertaisen käyttöliittymän kautta;
- AA. toteaa, että rahoitusalan kuten muidenkin alojen automatisointi voi häiritä nykyisiä työllisyysmalleja; katsoo, että osaamista parantavan ja kehittävän koulutuksen ja uudelleen koulutuksen on oltava kaikkien eurooppalaisten FinTech-strategioiden ytimessä;
- AB. toteaa, että monella digitaalitalouden alalla markkinoiden rakenne on verkostovaikutusten takia muuttumassa siihen suuntaan, että jäljelle jää vain muutamia markkinaosapuolia, mikä asettaa kilpailuoikeuteen ja kartellilainsäädäntöön liittyviä haasteita;

EU:n FinTech-kehityksen määrittäminen

1. pitää myönteisenä FinTechin uusinta kehitystä ja kehottaa komissiota laatimaan pääomamarkkinaunionia sekä digitaalisia sisämarkkinoita koskevien strategioiden puitteissa kattavan FinTech-toimintasuunnitelman, joka voi edistää yleisesti tehokkaan, kilpailukykyisen sekä entistä syvemmän, integroidumman ja vakaamman sekä kestäväen eurooppalaisen rahoitusjärjestelmän aikaansaamista ja tuoda pitkän aikavälin hyötyä

reaalitaloudelle ja jonka avulla voidaan käsitellä kuluttajansuojaa ja sijoittajien suojaa sekä sääntelyvarmuuteen liittyviä tarpeita;

2. pitää myönteisenä äskettäin perustettua FinTech-työryhmää, jonka tehtävänä on arvioida alan innovointia ja samalla laatia strategioita FinTechin aiheuttamien mahdollisten haasteiden kohtaamista varten ja käynnistää FinTechiä koskeva komission julkinen kuuleminen; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin mukaan FinTech-työryhmään; pitää komission viimeaikaisia aloitteita perustavina askelina kohti komission kehittämää kattavaa FinTech-strategiaa sekä FinTechiin liittyvän sääntelyllisen epävarmuuden vähentämistä;
3. katsoo, että FinTech voi auttaa pääomamarkkinaunionin aloitteita menestymään esimerkiksi monipuolistamalla EU:ssa käytävissä olevia rahoitusmahdollisuuksia; kannustaa komissiota hyödyntämään FinTechin etuja pääomamarkkinaunionia koskevan hankkeen edistämiseksi;
4. kehottaa komissiota noudattamaan FinTechiä koskevassa työssään suhteellista, monialaista ja kokonaisvaltaista toimintatapaa, hyödyntämään muiden lainkäyttöalueiden toimista saatuja kokemuksia ja mukautumaan toimijoiden sekä käytettävien liiketoimintamallien monimuotoisuuteen; kehottaa komissiota tekemään tarvittaessa ensimmäisen siirron suotuisan toimintaympäristön luomiseksi Euroopan FinTech-keskittymille ja yritysten toiminnan laajentamiselle;
5. korostaa, että rahoituspalveluita koskevaa lainsäädäntöä sekä EU:ssa että kansallisella tasolla olisi tarkistettava tarvittaessa, ja sen olisi tuettava innovointia riittävässä määrin niin, että toimijoiden kesken voidaan saavuttaa yhtäläiset toimintaedellytykset ja ylläpitää niitä; suosittelee erityisesti, että ”innovointiperiaatteen” mukaisesti lainsäädännön mahdollisia innovointiin kohdistuvia vaikutuksia arvioidaan asianmukaisesti osana vaikutustenarviointia niin, että tällaisen kehityksen avulla voidaan saavuttaa täysimääräisesti merkittäviä taloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja;
6. korostaa, että yhtäläisten toimintaedellytysten mahdollistamiseksi niin, että samalla helpotetaan uusien tulokkaiden pääsyä markkinoille ja estetään sääntelyeroilla keinottelu jäsenvaltioiden kesken ja oikeudellisen aseman suhteen, FinTechiä koskevan lainsäädännön ja valvonnan olisi perustuttava seuraaville periaatteille:
 - a) samat palvelut ja sama riski: olisi sovellettava samoja sääntöjä riippumatta asianomaisen oikeushenkilön tyypistä tai sen sijainnista unionissa
 - b) teknologianeutraalius
 - c) riskiperusteinen toimintatapa, jossa otetaan huomioon lainsäädännöllisten ja valvontaan liittyvien toimien suhteellisuus riskeihin ja riskien olennaisuuteen nähden;
7. suosittelee, että toimivaltaiset viranomaiset sallisivat uuden teknologian valvotun kokeilun sekä uusille tulokkaille että markkinoilla jo oleville toimijoille ja edistäisivät sitä; toteaa, että tällainen valvottu kokeiluympäristö voi olla eräänlainen sellaisten FinTech-palveluiden sääntelyllinen ”hiekkalaatikko”, jotka voivat tuoda etuja yhteiskunnalle, joiden avulla voidaan koota yhteen hyvin erilaisia markkinaosapuolia ja joista on jo saatu hyviä kokemuksia monissa jäsenvaltioissa; korostaa, että viranomaisten aktiivinen ja tulevaisuuteen suuntautuva osallistuminen sekä

markkinaosapuolten ja kaikkien muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa käytävä vuoropuhelu ovat tarpeen, ja näin voidaan auttaa valvojia ja sääntelijöitä kehittämään teknistä asiantuntemusta; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia harkitsemaan Euroopan järjestelmäriskikomitean työtä täydentävää rahoituksellisten ja/tai toiminnallisten stressitestivälineiden kehittämistä FinTech-sovelluksille, kun on olemassa järjestelmäriskien mahdollisuus;

8. korostaa, että jotkin keskuspankit kokeilevat jo keskuspankin digitaalivaluuttaa (CBDC) sekä muuta uutta teknologiaa; kehottaa unionin toimivaltaisia viranomaisia arvioimaan keskuspankin digitaalivaluutan hajautettuun tilikirjaan perustuvan version mahdollisten riskien ja hyötyjen vaikutusta sekä niihin liittyviä tarvittavia vaatimuksia, jotka koskevat kuluttajansuojaa ja avoimuutta; kehottaa viranomaisia myös suorittamaan kokeita markkinakehityksen tasalla pysymiseksi;
9. pitää tärkeänä, että sääntelijät ja valvojat kehittävät riittävän teknisen asiantuntemuksen, jotta ne voivat seurata asianmukaisesti yhä monimutkaisemmiksi käyviä FinTech-palveluita; korostaa, että jatkuvan valvonnan ansioista sääntelijät voivat havaita ja ennakoita eri tekniikoille ominaisia riskejä ja toimia tarvittaessa välittömästi ja selvää suunnitelmaa noudattaen;
10. pitää siksi hyvin tärkeänä sääntely- ja valvontaviranomaisten alaisuudessa toimivaa FinTech-palveluntarjoajien ja -käyttäjien keskitettyä palvelupistettä; tunnustaa tarpeen purkaa eri alojen väliset valvontarajat ja suosittelee rahoitusalan valvojien tiivistä yhteistyötä muiden sellaisten relevanttien kansallisten sekä unionin tason elinten kanssa, joilla on vaadittava tekninen asiantuntemus;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan ja tukemaan entistä useampia FinTechiin liittyviä tutkimushankkeita;
12. korostaa rahoitusalan innovoinnin vauhdittamisen merkitystä Euroopassa; kehottaa helpottamaan rahoituksen saatavuutta innovatiivisille rahoituspalveluiden tarjoajille ja niille näiden palveluiden tarjoamiseen tarvittavia materiaaleja toimittaville innovatiivisille yrityksille;
13. korostaa, että FinTech-yritykset edistävät rahoitusvälityksen kehittämistä mutta ne myös luovat uusia rahoitusvakauteen liittyviä riskejä; panee merkille, että sääntely- ja valvontaviranomaiset saavat vakiintuneiden rahoituslaitosten taseista paljon tietoa, joka liittyy monien sääntelypuitteiden täytäntöönpanoon, kuten pääomavaatimuksiin, velkaantuneisuusasteeseen ja maksuvalmiusasteeseen ja muihin seikkoihin, kun taas muussa kuin pankkien lainaustoiminnassa, kuten joukkorahoituksessa ja vertaisrahoituksessa, taseista on vaikeaa saada riittävää tietoa rahoitusvälitystoimista; kehottaa siksi sääntely- ja valvontaviranomaisia miettimään, miten ne voisivat saada asianmukaisia valvontatietoja rahoitusvakauden säilyttämiseksi, ja tarvittaessa määräämään sääntelyrajoituksia taseille, jotta rahoitusvakaus voidaan saada aikaan ja säilyttää;
14. korostaa, että RegTech voi parantaa sääntöjen noudattamiseen liittyviä menettelyjä ja etenkin valvontaa koskevien tietojen laatua ja oikea-aikaisuutta tekemällä niistä selkeämpiä ja kustannustehokkaampia; kehottaa viranomaisia selventämään oikeudellisia ehtoja, joiden mukaisesti sääntöjen noudattamiseen liittyvien toimien ulkoistaminen kolmansille osapuolille sallitaan niiden valvomissa yksiköissä, ja varmistamaan, että käytössä ovat asianmukaiset kolmansia osapuolia koskevat

valvontamenettelyt ja että oikeudellinen vastuu sääntöjen noudattamisesta jää edelleen valvotulle yksikölle; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia ja etenkin komissiota osana sen kaupan jälkeisten toimien eurooppalaista foorumia koskevaa työtä soveltamaan aktiivista toimintatapaa pyrittäessä ymmärtämään uusien FinTech- ja RegTech-ratkaisujen käytön esteitä kauppaa edeltävissä ja kaupan jälkeisissä prosesseissa, jotka kuuluvat rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin, Euroopan markkinainfrastruktuuriasetuksen ja arvopaperikeskusasetuksen soveltamisalaan; kehottaa, mikäli esteitä ei ole, selventämään toimijoiden oikeutta käyttää tällaisia ratkaisuja täyttääkseen edellä mainitun lainsäädännön mukaiset velvoitteensa;

15. muistuttaa, että innovoivien rahoituspalveluiden olisi oltava saatavissa koko EU:ssa, eikä rajat ylittävää palveluiden tarjoamista unionissa saisi sen vuoksi estää tarpeettomasti; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia seuraamaan ja välttämään päällekkäistä sääntelyä, markkinoille tulon uusia esteitä ja kyseisten palveluiden kansallisia esteitä; kehottaa komissiota estämään kansallisten järjestelmien epä johdonmukaisuuksista johtuvia esteitä jäsenvaltioiden välillä ja edistämään parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden sääntelymenettelyissä; kehottaa lisäksi komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia hakemaan tarvittaessa koko unionin käsittävää toimilupaa uusien koko unionissa tarjottavien rahoituspalveluiden tarjoajille; tukee komission pyrkimyksiä käsitellä sitä, miten EU voi auttaa parantamaan vähittäisrahoituspalveluiden valikoimaa, avoimuutta ja kilpailukykyä eurooppalaisten kuluttajien eduksi, ja korostaa, että tämän tavoitteen pitäisi täydentää rahoitusjärjestelmän tehokkuuden edistämistä koskevaa tavoitetta;
16. pitää myönteisinä eri puolille EU:ta syntyneitä elinvoimaisia FinTech-yhteisöjä; kehottaa komissiota ja asiaankuuluvia EU:n talouden ohjauksesta vastaavia viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä FinTech-keskittymien kanssa ja lisäämään näiden yhteisöjen ja niiden toimenpiteiden älykästä yrittäjyyttä kannustamalla ja rahoittamalla innovointia ja suhtautumalla niihin EU:n rahoitusalan tulevan kilpailuedun lähteenä;
17. panee merkille, että FinTech-uusyritykset ovat erityisen alttiita patenttien väärinkäyttäjille eli tahoille, jotka ostavat patenteja aikomuksenaan käyttää niitä teknologiaoikeuksia jo käyttäviä yrityksiä vastaan uhkaamalla patenttirikkomusta koskevilla syytteillä; kehottaa komissiota analysoimaan tätä tilannetta ja ehdottamaan toimenpiteitä, joilla voidaan vastustaa patenttien väärinkäyttäjiä FinTech-alalla;
18. korostaa FinTechin mahdollista merkitystä julkisten palveluiden digitalisoinnissa, kun ne parantavat tehokkuutta esimerkiksi verojen keräämisen ja veropetosten torjunnan yhteydessä;
19. korostaa, että monella digitaalitalouden alalla markkinoiden rakenne on verkostovaikutusten takia muuttumassa siihen suuntaan, että jäljelle jää vain muutamia markkinaosapuolia, mikä asettaa kilpailuoikeuteen ja kartellilainsäädäntöön liittyviä haasteita; kehottaa komissiota tutkimaan kilpailuoikeudellisen kehyksen soveltuvuutta digitaalitalouden haasteisiin yleensä ja erityisesti rahoitusteknologian alalla;
20. korostaa, että rajatyylittäviin maksuihin sovellettavissa maksutavoissa on edelleen parantamisen varaa; tukee tällaisten maksutapojen kehittämistä Euroopassa ja pitää valitettavana unionin verkkopankkimarkkinoiden suurta pirstaleisuutta ja EU:n laajuisen, eurooppalaisomaisen luotto- tai pankkikorttijärjestelmän puuttumista; katsoo, että eurooppalaista sähköistä kaupankäyntiä ja rahoituspalveluiden rajatyylittävää

kilpailua edistävä sähköinen maksujärjestelmä on keskeisen tärkeä asianmukaisesti toimivalle pääomamarkkinaunionille ja ratkaisevan tärkeä osa digitaalisia sisämarkkinoita; kehottaa komissiota yksilöimään toimet, joiden avulla luodaan soveltuva toimintaympäristö tällaisen järjestelmän kehittämiseksi; tiedostaa, että tällainen järjestelmä tarvitaan muiden innovatiivisten maksuratkaisujen rinnalle, ja tarvittaessa sen pitäisi olla niiden kanssa yhteentoimiva kilpailun edun nimissä;

21. korostaa, että kuluttajat ovat FinTechin nousua edistävä voima; painottaa, että tulevien lainsäädäntömuutosten päämääränä olisi oltava kuluttajien tukeminen tässä muutoksessa;

Tiedot

22. muistuttaa, että tietojen kerääminen ja analysointi on keskeisellä sijalla FinTechissä, ja korostaa siksi, että nykyistä tietolainsäädäntöä on sovellettava yhdenmukaisesti ja teknologianeutraalisti, mikä koskee esimerkiksi yleistä tietosuojaa-asetusta, tarkistettua maksupalveludirektiiviä, sähköisiä tunnistus- ja todentamispalveluita koskevaa asetusta, neljättä rahanpesun vastaista asetusta sekä verkko- ja tietoturvadirektiiviä; korostaa, että innovoivan rahoituksen lisääminen Euroopassa edellyttää tiedon vapaata kulkua unionissa; kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rahoituspalveluiden tarjonnan yhteydessä käytetään vain puolueettomia ja asiaankuuluvia tietoalkioita; pitää myönteisenä komission 10. tammikuuta 2017 järjestämää julkista kuulemistilaisuutta ”Euroopan datavetoisen talouden rakentamisesta” (COM(2017)0009), jolla pyritään saamaan näyttöä asiasta ja määrittämään, onko unionissa tiedon vapaan kulun esteitä;
23. korostaa, että tiedon omistamiselle, saatavuudelle ja siirrolle tarvitaan entistä selkeämpiä sääntöjä; painottaa, että kehittyviin teknologioihin, kuten koneoppimiseen, perustuvat koneet tai prosessit tuottavat jatkuvasti enemmän tietoa; tähdentää, että yleinen tietosuoja-asetus tarjoaa selkeän oikeudellisen kehyksen henkilötiedoille mutta muita tietoluokkia varten tarvitaan enemmän oikeusvarmuutta; katsoo tämän osalta, että käsittelemättömien tietojen ja lisäkäsittelystä saatavien tietojen välillä on tehtävä selkeä ero;
24. korostaa, että avoin pankkitoiminta ja tiedonjako auttavat varmistamaan, että kaikki FinTech-liiketoimintamallit voivat kasvaa samanaikaisesti, mikä hyödyttää kuluttajia; korostaa tässä suhteessa tarkistetun maksupalveludirektiivin avulla aikaansaataa viimeaikaista kehitystä maksujen käynnistämiseksi ja tilitietoihin pääsyssä;
25. korostaa etuja, joita pilvipalveluilla voi olla kuluttajille ja rahoituspalveluiden tarjoajille kustannustehokkuuden, markkinoille pääsyyn kuluvan ajan vähenemisen ja TVT-resurssien käytön paranemisen kannalta; toteaa, ettei ole olemassa selkeitä ja kattavia unionin sääntöjä tai suuntaviivoja rahoitusalan tietojen ulkoistamisesta pilvipalveluihin; korostaa tarvetta kehittää tällaiset suuntaviivat ja yhteinen pilvipalveluiden käyttöä koskeva toimintatapa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kesken; painottaa, että kyseisiä sääntöjä tai suuntaviivoja tarvitaan joustavoittamaan ja nopeuttamaan pilvipalveluiden omaksumista; tähdentää, että tietosuojan ja kuluttajansuojan korkean tason olisi oltava näitä suuntaviivoja; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia tutkimaan tässä suhteessa erilaisia mahdollisuuksia, kuten etukäteen hyväksytyjä sopimuksia pilvipalveluiden tarjoajien ja rahoituslaitosten välillä;

26. huomauttaa, että kuluttajia on valistettava enemmän heidän henkilötietojensa arvosta; toteaa, että kuluttajat voivat tehdä sopimuksia digitaalisen sisällön jakamisesta maksua vastaan; korostaa, että tämä voi tuoda taloudellista hyötyä, mutta sitä voidaan myös käyttää syrjivästi; kehottaa komissiota selvittämään mahdollisuutta eurooppalaiseen tietojen jakamista koskevaan strategiaan, jonka tavoitteena on saada kuluttajat valvomaan omia tietojaan; katsoo, että selkeä ja kuluttajaan keskittyvä toimintamalli lisää luottamusta pilvipohjaisiin palveluihin ja vauhdittaa erilaisten toimijoiden rahoitusalan arvoketjussa tarjoamia uusia innovatiivisia palveluita, esimerkiksi käyttämällä sovellusrajapintoja tai helpottamalla tietojen suoraa saatavuutta sähköisiä maksupalveluita varten; pyytää komissiota selvittämään henkilötietojen hallintajärjestelmän (PIMS) tulevia mahdollisuuksia kuluttajien teknisinä työkaluina henkilötietojen hallinnassa;
27. palauttaa mieliin tilanteessa, jossa rahoituslaitokset käyttävät yhä enemmän asiakastietoja ja massadataa, yleisen tietosuoja-asetuksen säännökset, joiden mukaan rekisteröidyllä on oikeus saada selvitys automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella tehdystä päätöksestä ja riitauttaa päätös¹; korostaa tarvetta varmistaa, että vääriä tietoja voidaan muuttaa ja että käytetään vain todennettavia ja relevantteja tietoja; kehottaa kaikkia sidosryhmiä lisäämään ponnistuksiaan näiden oikeuksien toteutumisen takaamiseksi; katsoo, että henkilötietojen käyttöön annetun suostumuksen on oltava dynaaminen ja että rekisteröidyn on voitava muuttaa ja muokata suostumustaan;
28. toteaa, että asiakastietojen ja massadatan käytön lisääntyminen rahoituslaitoksissa voi tuoda asiakkaille etuja, kuten entistä räätälöidympiä, segmentoidumpia ja halvempia tarjouksia, jotka perustuvat riskin ja pääoman entistä tehokkaampaan jakamiseen; panee toisaalta merkille dynaamisen hinnoittelun kehittymisen ja sen mahdollisuuden johtaa vastakkaiseen tulokseen, mikä voi haitata tarjousten vertailukelpoisuutta ja tehokasta kilpailua sekä riskien keskittämistä ja jakamista esimerkiksi vakuutusosalalla;
29. panee merkille yhä tavallisemman henkilötietojen yhdistämisen algoritmeihin esimerkiksi robottien antaman neuvonnan kaltaisten palveluiden tarjoamiseksi; korostaa robottien antaman neuvonnan mahdollista tehokkuutta ja sen mahdollisia myönteisiä vaikutuksia taloudelliseen osallisuuteen; korostaa, että algoritmien sekä perustana olevien tietojen virheet ja painotukset voivat mahdollisesti aiheuttaa järjestelmäriskejä ja vahingoittaa kuluttajia esimerkiksi lisäämällä syrjäytymistä; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia seuraamaan näitä riskejä sen varmistamiseksi, että rahoitusneuvonnan automatisaation avulla voidaan toteuttaa parempaa, avoimempaa, saatavissa olevaa ja kustannustehokasta neuvontaa; kehottaa käsittelemään tilannetta, jossa on yhä vaikeampaa jäljittää tällaisten riskien vastuuta tietojen käyttöä koskevan tämän hetkisen oikeudellisen vastuun kehyksessä; korostaa, että robottien antamaan neuvontaan olisi sovellettava samoja kuluttajansuojaa koskevia vaatimuksia kuin henkilökohtaiseen asiakasneuvontaan;

Kyberturvallisuuden ja tietotekniikkaan liittyvät riskit

30. korostaa tarvetta toteuttaa aukoton turvallisuus rahoituspalveluiden koko arvoketjussa; viittaa kyberhyökkäysten aiheuttamiin suuriin ja monimuotoisiin riskeihin, kun hyökkäykset kohdistuvat rahoitusmarkkinoidemme infrastruktuuriin, esineiden internetiin, valuuttoihin ja tietoihin; kehottaa komissiota tekemään kyberturvallisuudesta FinTech-toimintasuunnitelman tärkeimmän prioriteetin ja

¹ Katso yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 71 kappale.

kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia ja EKP:tä sen pankkivalvontaa koskevan tehtävän yhteydessä tekemään siitä sääntely- ja valvontaohjelmiansa keskeisen tekijän;

31. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa tarkastelemaan säännöllisesti rahoituslaitosten tietotekniikkariskejä koskevia nykyisiä toiminnallisia standardeja; kehottaa lisäksi laatimaan näiden riskien valvontaa koskevat Euroopan valvontaviranomaisten suuntaviivat, koska eri jäsenvaltioiden kyberturvallisuusstrategiat tarjoavat eritasoisen suojan; korostaa Euroopan valvontaviranomaisten teknisen taitotiedon merkitystä sille, miten ne hoitavat tehtäviään; kehottaa lisäämään alaa koskevaa tutkimusta;
32. korostaa tarvetta vaihtaa tietoa ja parhaita käytäntöjä valvojien sekä sääntelijöiden ja hallitusten ja markkinaosapuolten välillä vastaavilla tasoilla että tutkijoiden ja markkinaosapuolten kesken samoin kuin markkinaosapuolten kesken; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, markkinaosapuolia sekä Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirastoa tutkimaan avoimuuden ja tiedon jakamisen käyttökelpoisuutta kyberhyökkäysten vastaisina välineinä; ehdottaa, että tutkittaisiin mahdollisia etuja, joita saataisiin tätä kysymystä koskevalla markkinaosapuolten yhdellä yhteyspisteellä, ja että harkittaisiin entistä koordinoitumpaa lähestymistapaa kyberrikollisuuden tutkintaan rahoituspalveluiden alalla niiden jatkuvasti vahvistuvan rajatylittävän luonteen vuoksi;
33. korostaa, että rahoituspalveluinfrastruktuurin tarjoamista koskevassa asetuksessa on säädettävä asianmukaisista kannustinrakenteista palveluntarjoajille, jotta kyberturvallisuuteen investoidaan riittävästi;
34. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan verkko- ja tietoturvadirektiivin nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöään; pitää myönteisenä komission äskettäin käynnistämää uutta verkkoturvallisuuden alan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta, johon rahoitusala osallistuu; pyytää komissiota kehittämään uusia ja konkreettisia aloitteita, joilla vahvistetaan alan FinTech-yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja uusyritysten kestävyyttä verkkohyökkäyksiä vastaan;
35. toteaa, että tätä tekniikkaa koskeva julkinen luottamus on elintärkeää FinTechin tulevan kasvun kannalta ja että on parannettava koulutusta ja tietämystä FinTechin myönteisestä vaikutuksesta jokapäiväiseen toimintaan mutta myös kansalaisten ja yritysten ja etenkin pk-yritysten verkko- ja tietoturvariskeihin;
36. suhtautuu myönteisesti jatkuviin standardoinnin alan pyrkimyksiin, jotka lisäävät liitettyjen laitteiden turvallisuutta; korostaa kuitenkin, että turvallisuus on taattava standardoinnin vähimmäistasoa paremmin, erityisesti siksi, että yhtenäiset standardoidut turvallisuuteen liittyvät varotoimet lisäävät suurempien turvallisuusrikkomusten riskiä mahdollisen dominaivaikutuksen vuoksi; kannustaa voimakkaasti yrityksiä kehittämään muista poikkeavia omia ratkaisuja laitteidensa ja toimiensa suojaksi;

Lohkoketjut

37. korostaa lohkoketjusovellusten mahdollisuuksia käteisen ja arvopapereiden siirrossa sekä sellaisia ”älykkäitä sopimuksia” edistävinä tekijöinä, jotka avaavat hyvin monenlaisia mahdollisuuksia rahoitussopimusten molemmille osapuolille; katsoo, että tämä koskee erityisesti kaupan rahoituksen ja yrityslainojen järjestelyjä, jotka voivat yksinkertaistaa monimutkaisia kaupallisia ja rahoitukseen liittyviä sopimussuhteita sekä

yritysten välillä että yritysten ja kuluttajien välillä; korostaa, että lohkoketjualustat soveltuvat myös yritysten välisten sekä yritysten ja kuluttajien välisten monimutkaisten transaktioiden yksinkertaistamiseen;

38. muistuttaa luvattomien lohkoketjusovellusten eduista ja riskeistä; kehottaa komissiota järjestämään asiaa käsittelevän vuotuisen ja eri sidosryhmät käsittävän konferenssin; on huolissaan luvattomien lohkoketjusovellusten yhä yleisemmästä käytöstä rikolliseen toimintaan, veronkiertoon, verojen välttämiseen sekä rahanpesuun; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti näitä kysymyksiä samoin kuin ”mikserien” ja ”sekoittajien” osuutta menettelyssä ja kehottaa käsittelemään niitä kertomuksessa;

Yhteentoimivuus

39. pitää sovellusrajapintoja kuluttajan mahdollisesti käyttämiä muita työkaluja täydentävänä tärkeänä tekijänä, joka mahdollistaa uusille toimijoille pääsyn rahoitusinfrastruktuuriin; suosittelee, että luodaan joukko standardoituja avoimia sovellusrajapintoja, joita toimittajat voivat käyttää esimerkiksi avoimessa pankkitoiminnassa, sen ohella, että kyseiset toimittajat voivat suunnitella itse omat ohjelmistonsa;
40. katsoo, että FinTech-palveluiden yhteentoimivuus sekä Euroopassa että toimittaessa kolmansien maiden oikeudenkäyttöalueilla ja muilla taloudenaloilla on keskeinen edellytys eurooppalaisen FinTech-alan tulevalle kehitykselle sekä sen luomien mahdollisuuksien täysimittaiselle toteuttamiselle; kehottaa helpottamaan tätä standardoimalla tietomuotoja mahdollisuuksien mukaan tarkistetun maksupalveludirektiivin mukaisesti;
41. kehottaa komissiota koordinoimaan jäsenvaltioiden ja markkinaosapuolten työtä, jotta voidaan varmistaa erilaisten kansallisten sähköisten tunnistusjärjestelmien yhteentoimivuus; korostaa, että tällaisten järjestelmien käytön olisi oltava avointa yksityissektorille; katsoo, että etätunnistuskeinot, joista ei säädetä eIDAS-asetuksessa, pitäisi myös voida hyväksyä, kunhan niiden turvallisuustaso vastaa eIDAS-asetuksessa tarkoitettua olennaista varmuustasoa ja ne ovat siten sekä turvallisia että yhteentoimivia;
42. korostaa perinteisten ja uusien maksuratkaisujen yhteentoimivuuden merkitystä yhdenmetyjen ja innovatiivisten eurooppalaisten maksumarkkinoiden saavuttamisessa;
43. pyytää Euroopan valvontaviranomaisia määrittämään, missä tapauksissa kohdennettu tai riskipohjainen tunnistaminen voi olla vaihtoehto vahvalle tunnistamiselle; pyytää lisäksi komissiota selvittämään, voivatko myös muut tahot kuin pankit suorittaa vahvan tunnistamisen prosesseja;
44. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia yhteistyössä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa kehittämään asiakkaiden yksityisyyttä kunnioittavia teknologianeutraaleja standardeja ja lisenssejä asiakkaiden tunnistukseen käytettävälle tekniikalle esimerkiksi biometrisia vaatimuksia soveltaen;

Rahoitusvakaus sekä kuluttajansuoja ja sijoittajien suoja

45. kehottaa komissiota kiinnittämään FinTech-toimintasuunnitelman laadinnassa erityistä huomiota vähittäissijoittajien tarpeisiin ja riskeihin, joille nämä saattavat olla alttiita, kun otetaan huomioon FinTech-palveluiden jatkuva laajeneminen ei-ammattimaisiin asiakkaisiin esimerkiksi joukkorahoituksessa ja vertaislainoissa; korostaa, että FinTech-

palveluita koskevat samat kuluttajansuojanormit kuin muitakin rahoituspalveluita riippumatta jakelukanavasta tai asiakkaan sijaintipaikasta;

46. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia jatkamaan ja nopeuttamaan jo käynnissä olevaa työtään teknisen kehityksen seuraamiseksi ja sen etujen ja mahdollisten riskien arvioimiseksi etenkin kuluttajansuojan ja sijoittajien suojan sekä taloudellisen osallisuuden kannalta;
47. kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin FinTech voi auttaa antamaan kuluttajille aiempaa laadukkaampaa rahoitusneuvontaa ja riittääkö neuvontaa käsittelevä EU:n hajanainen sääntelykehys tämän toteuttamiseen;
48. katsoo, että InsurTechiin liittyy edelleen huomattavasti sääntelyn epävarmuutta, ja korostaa, että siihen on puuttuttava turvallisuuden, yksityisyydensuojan, oikeudenmukaisen kilpailun ja rahoitusvakauden varmistamiseksi; korostaa, että oikeusvarmuuden parantaminen auttaa varmistamaan, että heikosti säänneltyjen InsurTech-yritysten kuluttajat eivät joudu tappioiden tai väärin perustein suoritetun myynnin uhreiksi, ja se auttaa sekä yrityksiä että kuluttajia hyödyntämään paremmin InsurTech-ratkaisuja;
49. korostaa, että on varmistettava rahoitusvakauden edistäminen FinTech-ratkaisujen kehittämisen ohella; kannustaa tutkimaan avoimen lähdekoodin vertaisarvioitua teknologiaa keinona tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia muodostamaan kumppanuuksia yksityisen sektorin toimijoiden kanssa sellaisten innovatiivisten teknologioiden kehittämiseksi ja arvioimiseksi, joilla voidaan taata rahoitusvakaus ja lisätä kuluttajansuojaa, esimerkiksi lieventämällä painotuksia algoritmeissa tai lisäämällä kuluttajien tietoisuutta kyberuhista;
50. panee merkille, että markkinatoimijoiden moninaisuus ja kilpailu ovat ratkaisevan tärkeitä tekijöitä rahoitusvakauden edistämiseksi; kehottaa sääntelijöitä ja valvoja seuraamaan digitoinnin vaikutusta kilpailutilanteeseen kaikissa rahoitusalan asiaankuuluvissa osissa ja suunnittelemaan ja ottamaan käyttöön välineitä, joilla voidaan estää tai korjata kilpailuvastainen käytös tai kilpailun vääristymät;

Talusvalistus ja tietotekniset taidot

51. korostaa, että sekä rahoitusalan lukutaito että digitaalinen lukutaito ovat olennaisen tärkeitä tekijöitä FinTechin tehokkaassa käytössä ja FinTech-ympäristön riskien vähentämisessä;
52. korostaa, että vähittäiskuluttajien ja sijoittajien asianmukainen rahoitusalan koulutus on tarpeen, jotta FinTechistä voisi tulla taloudellisen osallisuuden väline ja jotta kuluttajat ja sijoittajat, joille osoitetaan yhä suuremmin välittömästi saatavissa olevia räätälöityjä rahoitusalan sijoitustuotteita ja -palveluita, voisivat tehdä näistä tarjouksista asianmukaisia taloudellisia päätöksiä itsenäisesti ja jotta he ymmärtäisivät kaikki tämän innovoivan tekniikan käytöstä seuraavat riskit; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia lisäämään tukeaan rahoitusalan koulutusta parantaville aloitteille; korostaa, että ammattikoulutuksen sekä kuluttajien ja sijoittajien oikeuksia koskevien tietojen olisi oltava helposti saatavissa;
53. palauttaa mieliin komission ennusteen, jonka mukaan Euroopassa voi vuoteen 2020 mennessä olla jopa 825 000 TVT-ammattilaisen vaje; katsoo, että tarvitaan lisää

tietotekniikan asiantuntijoita, ja kannustaa jäsenvaltioita valmistautumaan työmarkkinoiden muutoksiin, jotka voivat tapahtua nopeammin kuin tällä hetkellä osataan odottaa;

54. korostaa tarvetta parantaa digitaalisia taitoja rahoitusallalla, sääntelyelimissä ja koko yhteiskunnassa, ammattikoulutus mukaan lukien; kehottaa komissiota esittämään parhaita käytäntöjä digitaalitaitoja ja työpaikkoja edistävän koalition yhteydessä;

o

o o

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.